

POSTANOWIENIE

21 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 21 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Banku spółki akcyjnej w W.
przeciwko A. R.
z udziałem interwenientów ubocznych H. R. i T. R.
o zapłatę,
na skutek skarg kasacyjnych interwenientów ubocznych H. R. i T. R.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z 16 listopada 2022 r., I ACa 475/20,

- 1. odrzuca skargę interwenienta ubocznego;**
- 2. odrzuca skargę interwenientki ubocznej;**
- 3. przyznaje i poleca wypłacić adw. M. B. przez Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w Lublinie kwotę 10 800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych, w tym VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej interwenientowi ubocznemu oraz interwenientce ubocznej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 16 listopada 2022 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z 26 kwietnia 2018 r., wydany w sprawie z powództwa powszechnej Banku S.A. z siedzibą w W. przeciwko A. R. o zapłatę, zastępując początkowe daty naliczania odsetek datą 31 grudnia 2015 r. i

oddalając apelacje interwenientów ubocznych, działających po stronie pozwanej, w pozostałym zakresie.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego każdy z interwenientów ubocznych z osobna wniósł skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego. W uzasadnieniu wniosku o przyjęciu skarg do rozpoznania oboje interwenienci powołali się na występowanie w sprawie następującego zagadnienia prawnego:

Czy ograniczenie odpowiedzialności z art. 319 k.p.c., w stosunku do dłużnika rzeczowego obejmuje oprócz należności głównej również zasądzone koszty postępowania, jak również czy w razie zastosowania art. 319 k.p.c. i zastrzeżenia ograniczenia odpowiedzialności dłużnika rzeczowego konieczne jest w treści tytułu egzekucyjnego nie tylko oznaczenie nieruchomości, do której egzekucja może być skierowana ale również wskazanie sumy hipotecznej, do wysokości której wierzyciel może się zaspokoić?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną nie może być niższa niż 50 000 zł. Wartość ta natomiast musi wynikać z zakresu zaskarżenia skargą kasacyjną. Zważywszy że skarżący kwestionowali jedynie zasadność włączenia do sumy hipotecznej zasądzonych kosztów postępowania, wartość przedmiotu zaskarżenia należało określić na poziomie kwestionowanych kosztów. Ponieważ wskazane koszty nie osiągnęły kwoty 50 000 zł, skargi kasacyjne należało odrzucić.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił obie skargi kasacyjne, o kosztach postępowania kasacyjnego nie orzekał zaś wobec braku wniosku o ich zasądzenie w przypadku odrzucenia skargi. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej interwenientom ubocznym z urzędu Sąd Najwyższy ustalił natomiast na podstawie § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

[SOP]

[a!]

